

Vooral bij afluende wind treedt bij Breskens een sterk gestuwde trek op, waarbij voor Nederlandse begrippen ongekend hoge aantallen trekvogels passeren. Vooral dagtrekkers zoals zwaluwen, kwikstaarten, piepers en leeuweriken, maar ook roofvogels, zoals buizerd, wespandief en boomvalk vertonen topaantallen. Op de duindijk ten westen van Breskens is op initiatief van de regionale natuurbeschermingsvereniging Het Duumpje een trektelpost gerealiseerd. Het is een eenvoudige, onoverdekte voorziening, die voor waarnemers mogelijkheden biedt om in de luwte te staan en de kijker of telescoop op de kruisvormig opgestelde schermen te laten rusten. De trektelpost heeft vooral voor ervaren waarnemers veel te bieden. Er passeren veel vogels die in Nederland als zeldzame gast te boek staan; van grote pieper tot roodstuitzwaluw en van zeearend tot bladkoning. Minder ervaren vogelaars zullen er wellicht minder van hun gading vinden, omdat een deel van de vogels zich niet al te dichtbij laat zien, maar alleen met flink wat ervaring herkend kan worden. Niettemin is het voor iedereen een bijzondere ervaring om op topdagen in het voorjaar tienduizenden vogels per dag te zien langstrekken.

(uit: <http://vogelkijkhut.nl/view/188/>)

Voor de onderwerpen van de verschillende vergaderingen en eventueel aanvullende excursies verwijs ik voorlopig naar onze website. Want, zoals ik zei, aan het programma wordt nog gewerkt.

De VWG-vergaderingen van het komend seizoen zijn op 13 oktober, 10 november, 8 december, 12 januari, 9 februari, 9 maart, 13 april en 8 juni.

Verslagen

Verslag van de vogelexcursie naar de Groene Jonker op 21 mei door Tom van Wanum

De blauwborsten vervulden tijdens de excursie toch wel de hoofdrol.

Eén van de 14 deelnemers had mij verteld dat ze wel heel graag eens een blauwborst zou willen zien, en zie: deze wens kon heel snel worden vervuld.

Blauwborst

Zwarte stern

Nog geen 10 meter voorbij het toegangsbord zat een blauwborst in het gras, in het riet en in de top van een vliertje. Prachtig blauw in de ochtendzon! Deze ochtend kon dus eigenlijk niet meer stuk.

Het rondje Groene Jonker is maar 3,3 kilometer lang, dus we hadden alle tijd van de wereld om van deze blauwborst te genieten. Ook op deze plek de rietzanger, een rondvliegende koe-koe, de alom vertegenwoordigde boerenzwaluwen en een almaar doorkrassende grasmus. Langzaam verder lopend en zoekend naar de beroemdheden van dit gebied: kleinst waterhoen en porseleinhoen. Wat betreft deze twee soorten gaven de meldingen op Waarneming.nl al weinig hoop en inderdaad, we hebben ze niet gezien.

Het leuke van de Groene Jonker is dat het gebied geheel open is. Er groeit weliswaar riet, maar overal zijn plekken waar je over het water kunt kijken en steeds weer nieuwe soorten kunt zien. De waterstand wordt in dit gebied redelijk laag gehouden, zodat er op de slikranden en in de ondiepe plassen wordt gefoerageerd door lepelaars, kluten en grutto's.

Eigenlijk horen grutto's in de maand mei in bloemrijke graslanden hun kuikens te verzorgen, maar deze grutto's hebben blijkbaar niet gebroed of hun broedsel is verloren gegaan. Het trefen van deze grutto's is dus waarschijnlijk geen goed teken.

Begeleid door kleine karekiet, rietzanger en rietgors liepen we langzaam verder. Af en toe werd er gestopt om wat foto's te maken of weer eens goed om ons heen te kijken.

Plots zag ik in mijn ooghoek een geheel zwarte (donkere) vogel laag over het riet glijden. Een ietwat gebocheld lijf en een lange snavel, en de eerste gedacht was: zwarte ibis! We zijn nog een stukje teruggelopen om te zien of we de vogel konden ontdekken maar er zijn zoveel rietkragen en eilandjes dat dit niet meer gelukt is. Nu wordt er in de Groene Jonker wel eens vaker een zwarte ibis gezien (Jan den Exter heeft er daar vorig jaar 4 gefotografeerd) maar ik heb hem toch niet aan het lijstje toegevoegd.

Bij het laatste plasje hebben we nog lange tijd kunnen genieten van een aantal zwarte sterns dat boven de plas hun voedsel bij elkaar zocht en was er weer alle gelegenheid om te fotograferen.

Toen we uiteindelijk bij de auto's arriveerden, hadden we 4 uur gedaan over de 3,3 kilometer en 66 soorten vogels gezien en gehoord. Plus een bijna zwarte ibis.

Verslag van de Floron excursie i.s.m. de KNNV afdeling Voorne op 20 mei 2017 door Willemien Troelstra

Op zaterdag 20 mei 2017 hadden we een heerlijke excursiedag bij Oostvoorne. Erik Ketting van de KNNV afdeling Voorne nam ons in de ochtend op sleeptouw en liet ons verschillende biotopen zien. Er was zoveel te zien dat we ons regelmatig moesten losrukken om weer een stuk verder te lopen. We passeerden stukjes vochtige duinvallei, droge duinen, duinbos, landgoedbos, rietland et cetera.

We startten met zestien deelnemers iets ten oosten van de Brielse Gatdam. Na de start vonden we onmiddellijk langs het eerste paadje een klein soort langbaardgras, dat we niet gelijk op naam konden brengen. We namen hem mee voor in de pauze en kwamen toen op dicht langbaardgras uit. Maar na thuis nog eens goed gekeken te hebben, denken we dat het duinlangbaardgras is: op Nederlandse schaal zeldzaam maar de afgelopen jaren flink uitgebreid in de Rotterdamse Haven. Ook stonden we stil bij fijne kervel en een olijfwilg. Olijfwilgen zijn familie van de duindoorn en hebben ook van die zilverige schubben op hun bladeren. Ze zijn hier en daar in de zeereep aangeplant, maar verwilderen in de duinen dankzij vogels die de bessen eten. Verderop mochten we even grazen op een veldje met onder andere vleeskleurige orchis, armbloemige waterbies, grote ratelaar, zilte en zeegroene zegge. De veenmol die zijn kop boven de grond uitstak kreeg natuurlijk ook veel aandacht.

Verderop langs het fietspad stonden in de berm onder andere zachte haver en kromhals mooi in bloei. Daarna doken we het bos in en liepen we tegen een boom aan die je hier in de regio vooral in de duinen ziet: wegedoorn, met zijn rondachtige, lichtgekartelde bladeren met nervatuur die wel wat op die van kornoelje lijkt. Op een open veldje in het bos wees Erik ons op het rondbladig wintergroen onder het kruipwilgstruweel, een karakteristieke standplaats voor deze soort. Ook het schermhavikskruid kwamen we hier tegen. Van een afstandje gezien lijken de nog niet bloeiende planten op bezemkruiskruid, maar ze zijn donkerder groen en behaarder (en als je nog wat beter kijkt zie je zeker nog meer verschillen).

Via landgoed Mildenburg met zijn stinzenflora staken we door naar 'het Reigersnest' en kwamen we in een glooiend zandig duinlandschap terecht, met massa's vleugeltjesbloem en welriekende salomonszegel. We wierpen ook nog een blik op de plek waar vorig jaar twee prachtige bokkenorchissen waren ontdekt, maar nu was er slechts één zielige rozet te zien. Het is waarschijnlijk te droog geweest. Hopelijk doet hij het volgend jaar weer beter. Tijd voor een lunchpauze.

Na de lunch liepen degenen die voor de middag bleven een kilometertje naar het noordoosten om het kilometerhok rond de Brielse Maasdam te inventariseren. We splitsten in twee groepen. De groep met als 'digitale streper' Erik Ketting bleef aan de westkant en had als biotopen een mooie dijk en een zandige leidingstraat. Leukere soorten waren onder andere: blauw walstro, echt duizendguldenkruid, kromhals, gevlekte rupsklaver, zanddoddegras, vilt-ganzerik, heggenrank, knolbeemdgras en ruw vergeet-me-nietje. De groep met Willemien als streper begon ook met een stukje van de leidingstraat, maar wij doken al snel het Geuzenbos in, dat daar midden op de dam ligt. Wetroffen aan de rand daarvan een prachtige zoom met veldhondstong en een exemplaar van glad parelzaad aan. Daarna staken we de drukke weg over (goed voor het scoren van Deens lepelblad en hertschoornweegbree) om de glanshaverdijk aan de andere kant te bekijken. Daar troffen we behalve veel algemene soorten enkele plukken pijlkruiders en wat gele morgenster aan.

Daarna struinden we weer terug door het Geuzenbos (hoewel vrij ruig in de ondergroei toch ook weer goed voor een paar soorten zoals wilgenroosje) en kwamen we precies op de goede plek en tijd uit om het andere groepje te treffen. We wisselden wat ervaringen uit, Erik vertelde nog wat over de ontwikkelingen in het gebied en daarna liepen we op ons dooie gemak terug naar de parkeerplaats.